

Hensyn til Magt og Myndighed for Menighedsraadene, som de har det ved andre af Landets Kirker. Men desværre er der aldrig blevet trukket bestemte Grænser op for dette Begreb: de særlige Regler. Domkirken er at opfatte som en privatretlig Institution, og dens Indtægter fordeler sig med 100 000 Kr. om Aaret, der er Renter af Formue, og 20 000 Kr. i Indtægt ved Turistbesøg. Dette medfører, at Menighedsraadet ikke som andre Steder paaligner Kommunens Beboere Kirkeskat til Afholdelse af Udgifterne ved Kirkens Vedligeholdelse og Drift.

Nu er der i den sidste Tid sket dette, at Menighedsraadet meget bestemt har ønsket at indtræde i de Rettigheder, den tidligere Kirkebestyrelse, før Menighedsraadet kom, havde. Heroverfor er der, bl. a. af Departementschef Holbøll i Kirkeministeriet, udtalt, at de særlige Regler, der er givet for Roskilde Domkirke, vedblivende bør staa ved Magt og haandhæves paa Grund af Domkirkens hele egenartede Stilling, de nationale, historiske, arkæologiske og kunstneriske Værdier, der knytter sig til den. Stiftsøvrigheden, Biskop Fønnebech-Wulff og Stiftamtmand Ammentorp, har stort set givet Departementschefen Medhold i hans Syn paa Sagen, men samtidig er Stiftsøvrigheden traadt i Brechen for en Løsning, der er saa retfærdig som muligt, og som tilfredsstillende, saa vidt muligt, til alle Sider.

Grundlaget for det Forslag, Stiftsøvrigheden har udarbejdet, er dette, at saavel Domkirkens Værge som Menighedsraadet begge skal udtale sig i Sager, der kan komme til at foreligge, og deres Synspunkter skal Kirkeministeriet gennem Stiftsøvrigheden gøres bekendt med samtidig med Stiftsøvrighedens egen Indstilling. Personlig synes jeg, at dette Forslag er præget af Ønsket om at ville vise Retfærdighed til alle Sider, og at det burde kunne være Grundlaget for en Forfatning for Domkirken. Menighedsraadet er imidlertid af den anden Opfattelse, hvad Kirkeministeriet ogsaa er blevet gjort bekendt med, men selv om Spørgsmaalet for Øjeblikket ser ud til at være gaaet i Haardknude, tror jeg alligevel, at der er en Vej frem, idet den røde Traad forbinder Parternes forskellige Opfattelser, at man ønsker en Afgørelse til Domkirkens Bedste.

Det er jo muligt, at Vejen frem bliver en Ændring af den nuværende Embedsstilling som Værge, saaledes at Værgen fremtidig faar det historiske, det arkæologiske, det kunstneriske under sig, medens Domkirkens Regnskab, det regnskabsmæssige i det hele taget, helt og holdent lægges i Hænderne paa en anden.

Jeg har fremdraget denne Sag her, fordi jeg synes, den er saa vigtig, at den maa have Rigsdagens Interesse, og jeg vil opfordre den højtærede Kirkeminister til at gøre sit til, at der skabes en forsvarlig Løsning, saaledes at Roskilde Domkirke, dens indre Liv, atter kan blive præget af den fornemme og majestætiske Ro, saaledes som det hidtil har været Tilfældet. Lad os faa den pinlige Opmærksomhed bort, som er vakt om Danmarks Hovedkirke. Og Vejen frem her er sikkert en hurtig Udformning af Begrebet: de særlige Regler for Roskilde Domkirkens Styrelse.

Jeg vil gerne have Lov til at slutte med nogle faa Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen fremkom med for faa Dage siden, da han berørte Spørgsmaalet Told. Disse Udtalelser viser jo, at der aldeles ikke er Enighed indenfor Partiet Venstre med Hensyn til denne Sag, og gennem det ærede Medlems Udtalelser til Partifællerne har vi hans Ord for, at Venstre har været med til at stemme for saavel Told som Importregulering i brede Baner. Men med disse Udtalelser tog det ærede Medlem jo ganske Grunden bort under Venstres meget voldsomme Toldagitation, som den dreves op imod Valget i Fjor imod det konservative Folkeparti, en Agitation, hvorunder Overdrivelser og Urigtigheder satte en meget sjælden Rekord, og en Agitation, som blev ført i det forfængelige Haab, at man derved kunde skade de Konservative ved Valget. Men det gik jo ganske anderledes, det konservative Folkeparti fik en langt større Fremgang end Venstre, en Fremgang, der blev Grundlag for, at Venstre i det hele taget kunde skride til at danne Regering. Altsaa, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen siger rent ud, at Melodien fra den Gang var falsk. Det er Ord, synes det mig, der bør lægges Mærke til, selv om det vel ikke vil være rigtigt at nære for overdrevne Forventninger om en Strømkæntring indenfor Ven-